

ЗМІСТ

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО.....	2
ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО РАЙОН.....	3
КОРОТКА ІСТОРИЧНА ДОВІДКА.....	5
ЕКОНОМІКА	
Сільське господарство.....	7
Підприємництво та торгівля	9
ОСВІТА.....	11
ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я.....	13
КУЛЬТУРА.....	15
ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ.....	17
СЕЛИЩНІ ТА СІЛЬСЬКІ РАДИ ЗАПОРІЗЬКОГО РАЙОНУ	
Балабинська селищна рада.....	19
Біленьківська сільська рада (об'єднана територіальна громада)	21
Григорівська сільська рада.....	23
Долинська сільська рада (об'єднана територіальна громада).....	25
Кушугумська селищна рада.....	27
Малокатеринівська селищна рада.....	29
Миколай-Пільська сільська рада.....	31
Наталівська сільська рада.....	33
Новоолександрівська сільська рада.....	35
Степненська сільська рада.....	37
Широківська сільська рада (об'єднана територіальна громада).....	39
РАЙОННА ВЛАДА	
Запорізька районна рада.....	41
Запорізька районна державна адміністрація.....	42
Місцеві органи виконавчої та судової влади.....	43
РАЙОННА ГАЗЕТА «ЧЕРВОНИЙ ПРОМІНЬ».....	45



Шановні жителі Запорізького району!

Щиро вітаємо Вас з 80 – річним ювілеєм нашого району

За роки створення і розвитку району його жителям є чим пишатися, на кого рівнятися, над чим працювати надалі. Адже весь цей час, навчаючись у старшого покоління, намагаючись зберегти та примножити надбане батьками, мешканці району трудилися та створювали, запроваджували та досягали.

Найбільша гордість району - його мешканці, які протягом поколінь творили й продовжують створювати унікальну спадщину.

Прагнення до позитивних змін, до кращого майбутнього сьогодні об'єднує жителів району – працівників сільського господарства, промисловців, підприємців, працівників соціальної сфери та усіх тих, хто спрямовує власний потенціал та досвід, сили та знання на благо розвитку нашого району.

Піклування про створення гідних умов життя, праці та відпочинку людей завжди було і залишається головним пріоритетом у роботі Запорізької райдержадміністрації та Запорізької районної ради. Жити потребами, турботами, надіями оточуючих покликані ті, хто наділені державною владою та обрані громадою.

Вітаючи Вас з ювілеєм впевнені, що всі ми разом, своєю спільною натхненною працею примножимо добробут кожної родини, продовжимо гідний розвиток рідного села, району та держави.

Бажаємо Вам мирного неба, добра, благополуччя, міцного здоров'я та щастя.

Голова
Запорізької районної державної
адміністрації Запорізької області

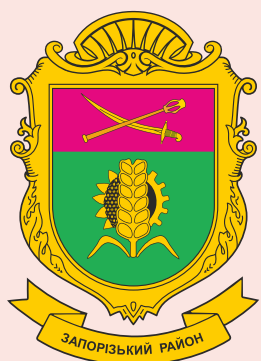
Анатолій Васюк

Голова
Запорізької районної ради
Запорізької області

Анатолій Шевчишин



ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО РАЙОН



Герб Запорізького району



Флаг Запорізького району

Запорізький район розташований у північній частині Запорізької області. Загальна площа району становить 1462 кв. км, географічно він розташований по берегах ріки Дніпро навколо міста Запоріжжя. Район приміський, без районного центру, роз'єднаний на дві частини рікою Дніпро та містом Запоріжжя.

Район межує з містом Запоріжжя, Томаківським та Солонянським районами Дніпропетровської області, з Вільнянським, Орхівським та Василівським районами Запорізької області.

На території району розташовано 72 населених пункти, які об'єднані у 8 сільських (з них 3 об'єднані територіальні громади) та 3 селищні ради.

Згідно зі статистичними даними в населених пунктах району **постійно проживає 56 845 осіб,** більшість з яких за національністю українці. Також на території району проживають росіяни, білоруси, вірмени, болгары, німці.

Працездатне населення зайняте у сільському господарстві, промисловості, торгівлі, сфері охорони здоров'я, освіти.

В Запорізькому районі налічується майже 557 км доріг загального користування. Через територію району проходить ряд стратегічних трас, таких як:

- М-18 (Харків – Сімферополь – Алушта – Ялта),
- Н-08 (Бориспіль – Дніпропетровськ – Запоріжжя),
- Н-23 (Кропивницький – Кривий Ріг – Запоріжжя),
- Н-15 (Запоріжжя – Донецьк).

Через територію району проходять залізничні магістралі: правобережної частини району – на Кривий Ріг, Київ; лівобережної частини району – на південний напрям, Пологи, Бердянськ.

Пасажири та вантажоперевезення обслуговують залізничні станції Хортиця, Дніпробуд-2, Канцерівка, Растуща, Лежине, Кушугум, Канкринівка.

В Запорізькому районі функціонують:

- 37 закладів освіти;
- 59 закладів культури;
- 41 заклад охорони здоров'я.

Клімат району помірно-континентальний, зі спекотним літом і малосніжною, переважно теплою зимою, характеризується чітко означеною посушливістю. Середня температура липня +23 °С, січня –4 °С. Максимум опадів буває влітку, часті зливи. Переважає вітер східного напрямку. У квітні-травні — суховії, періодично — «чорна буря». На рік у середньому припадає 225 сонячних днів, рівень опадів становить 448 мм.

Флора району налічує 1559 видів рослин зі 121 родини. Близько 220 видів флори є рідкісними, 57 – занесені до Червоної книги України, 145 видів рослин мають регіональний рівень охорони. Флора району охороняється у об'єктах Природно-заповідного фонду (національний природний парк «Великий Луг», заказник «Дніпровські Пороги», пам'ятки природи «урочище Пристіни» тощо).

На території Запорізького району зафіксовано 39 із 67 занесених до Червоної книги України видів птахів: чапля жовта, коровайка, огар, чернь білоока, крохаль довгоносий, скопа, шуліка рудий, яструб-тювик, лунь польовий, орлан-білохвіст, лежень, ходуличник, дерихвіст лучний, вівсянка чорноголова, шпак рожевий.

Чимало є на Україні місць, оповитих таємницями і легендами. Одне з таких місць - Панське озеро в Запорізькому районі. Воно привертає щорічно тисячі туристів з усього світу. Секрет озера в тому, що його живлять 25 підземних джерел. Температура води цілий рік залишається незмінною – 13 °С. Місцеві жителі стверджують, що вода володіє силою виліковувати будь-яку хворобу. Цей факт теж приваблює чимало туристів.





КОРОТКА ІСТОРИЧНА ДОВІДКА

На обох берегах Дніпра – Славути розкинув свої хлібні лани наш славний Запорізький район. У сучасних межах наш район був утворений у 1939 році, проте згадки про територію заглиблюються в історію на багато століть.

У часи киммерійців, скіфів та сарматів ця територія була перехрестям історичних доріг та поєднувала схід і захід, північ і південь «Великим шовковим» та «Із варяг в греки» шляхами. В козацькі часи на Запоріжжя тікали від свавілля Речі Посполитої, панів, закріпачення. Під час каскаду російсько - турецьких війн на Запоріжжя також тікали від рекрутчини, тривалої солдатської служби. В кінці 80 на початку 90 років XVIII ст. державні кордони просунулися від Запорізьких порогів до Чорного моря. Це створювало сприятливі умови для освоєння краю. І саме в цей час досить значну групу нових жителів краю склали переселенці, яких купували цілими сім'ями, щоб заселити землі рангових дач і утворювати нові панські маєтки.

Менонітська доба 1789 – 1943 років внесла свій вагомий внесок в розвиток сільського господарства та індустріалізацію краю. Переселенцями – менонітами було закладено фундамент для аграрного та промислового розвитку Запорізького району.

Важкими, драматичними і навіть трагічними були для людей нашого краю перші десятиріччя XX століття. Перша світова війна, революційні події, громадянська війна, природні катаклізми, призвели до мільйонних втрат від військових дій, політичних репресій, голоду, холоду та епідемій.

За роки перших п'ятирічок СРСР значно зросла економіка міста Запоріжжя і всього Запорізького краю, і тому 10 січня 1939 року було утворено Запорізьку область.

А Указом Президії Верховної Ради Української РСР від 11 лютого 1939 року було утворено Запорізький сільський район, до складу якого увійшли: Балабінська, Кушугумська та Мало-Катеринівська селищні ради і сільські ради: Мар'ївська, Білянська, Смолянська, Ново-Запорізька, Розумовська, Лукашівська, Широчанська, Нижнє-Хортицька, Павлівська, Бабурська, Ново-Сергіївська, Наталівська, Григорівська, Ново-Олександрівська, № 1, Юльївська, Степнянська, Вільнянська, Оленівська, Веселянська, Миколай-Пільська, Августинівська, Івангородська, Ново-Олександрівська № 2, Федорівська, Підгороднянська, Веселівська, Чапайївська. (Землі було зібрано з Катеринославського та Олександрівського повітів Катеринославської губернії та Мелітопольського повіту Таврійської губернії).



Найбільшої своєї могутності наш Запорізький район досяг в середині 80-х років XX століття. На 1985 рік в районі було 12,3 тис. га зрошувальних земель. Також в районі розвивалася переробна галузь, де працювало 8 консервних заводів для переробки овочів, фруктів та винограду. В господарствах району утримувалося 75 тисяч умовних голів ВРХ, налічувалося 265 зернових комбайнів, 1457 тракторів, 1285 вантажних автомобілів. На добу господарства району надювали від корів до 200 тонн молока.

Все це дозволяло розвивати соціальну сферу району. Майже кожна сільрада мала нове приміщення школи, дитячого садочку, будинку культури, ФАПу.



Станом на 1940 рік у Запорізькому районі було 79 колгоспів, 6 радгоспів і 3 МТС, 79 молочнотоварних ферм, по стільки ж вівце-птахо та свиноферм, 9 конеферм, 9 племенних ферм ВРХ, 5 кролеферм та 50 пасік. Майже вся площа землі оброблялася новітніми сільськогосподарськими машинами.

Проте чорним крилом народного горя покрила наш край війна 1941 – 1945 років. 5 жовтня 1941 року фашисти повністю окупували наш район. Окупація жителям нашого краю запам'яталася розстрілами, угонами на німецьку каторгу, важкою працею та вічним страхом. 1 січня 1944 року в першій половині дня зі звільненням села Мар'ївка було повністю звільнено Запорізький район від фашистських окупантів.



Сьогодні Запорізький район йде в ногу з часом, стрімко розвивається і не боїться змін. В межах адміністративно-територіальної реформи в районі утворено три об'єднані територіальні громади – Долинську, Біленьківську та Широківську, які користуючись перевагами децентралізації самостійно розвивають власні території.



СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО

Сільськогосподарське виробництво – провідна галузь району. Загальна площа землекористування складає 99,6 тис. га, в тому числі сільськогосподарських угідь – 96,6 тис.га, з них ріллі - 81,9 тис. га.

У районі діє 193 сільськогосподарських підприємства, з них 1 сільськогосподарський виробничий кооператив, 43 приватних сільськогосподарських підприємства, 147 фермерських господарств, 5 державних підприємств, у тому числі Інститут олійних культур НААН України, Верхньохортицька державна сортопробувальна станція, ДП ДГ «Новатор» ІОК НААН України, які є основними базовими підприємствами з відпрацювання технологій вирощування сільськогосподарських культур, випробування гібридних сортів сільськогосподарських культур та захисту рослин.

Район має виражену зернову спеціалізацію з розвинутим виробництвом соняшника. За 2018 рік обсяг виробництва зерна знаходиться на рівні 100,7 тис. тонн (99,6% до 2017 року), соняшника – 40,7 тис. тонн (100,7% до 2017 року). Вартість валової продукції сільського господарства в поточному році - 284,0 млн. грн.

На сьогодні в усіх категоріях господарств утримується 1259 голів великої рогатої худоби (114,2% до рівня 2017 року), в тому числі корів - 361 голова (116,1% до рівня 2017 року). Валовий надій молока в цілому по Запорізькому району становить 1590 тонн (121,8% до рівня 2017 року), середній надій на корову за 10 місяців – 5220 кг. Одним із найкращих сільгоспідприємств є ТОВ «Агрофірма «Нива», де середній надій на корову становить 8000 кг.

На території Запорізького району здійснює свою діяльність Філія «Запорізька «ПНВК «Інтербізнес», яка є правонаступником Відрадненської птахофабрики. Зазначене підприємство створене на підставі постанови Ради Міністрів СРСР «Про перехід галузі птахівництва на промислову основу» в 1964 році і було пілотним проектом по Запорізькій області. У подальшому спеціалісти господарства очолили декілька спеціалізованих птахівничих підприємств «Запоріжптахопрому».



Основним напрямком розвитку агропромислового комплексу є нарощування темпів виробництва сільськогосподарської продукції, збільшення прибутковості підприємств.

Велика увага приділяється насінництву сільськогосподарських культур, як найбільш ефективному фактору одержання високих врожаїв. Це питання Верхньохортицької державної сортопробувальної станції, інституту олійних культур та насінневих господарств. У районі створена мережа насінневих підприємств, які внесені до Державного реєстру виробників насіння і садівного матеріалу, серед них - Інститут олійних культур НААН, ДП ДГ «Новатор» ІОК НААН, ПрАТ «Високогірне», ПрАТ «Сонячне 2007» та інші.

Одним із найкращих господарств району є Приватне підприємство «Агрофірма «РОСІЯ». Середня врожайність зернових на підприємстві в 2018 році - 57,3 ц/га, у тому числі озимої пшениці – 46,6ц/га, соняшника –28,9 ц/га. Середня чисельність працюючих у господарстві – 36 чол. Дане підприємство також займається вирощуванням поголів'я ВРХ та свиней.

Високими трудовими здобутками прославляють район і такі сільськогосподарські підприємства, як: ПП «Агрофірма «Славутич» (М.Г. Марич), ТОВ «Александр-Агро 3» (В.Е. Трутаєв), ТОВ «Александр-Агро 2» (І.І. Водяницька), СВК «Дніпрові хвилі» (М.М. Гавриленко), ТОВ «Агрофірма «Лисогірська» (Ш.Ш. Муслімов), ПрАТ «Високогірне» (В.С. Литовченко), ФГ «Агро-Троя» (В.Г. Курилюк), ТОВ «Валена» (В.С. Сушилов), ФГ «Марія» (М.Ф. Волошин), ПрАТ «Сонячне 2007» (Р.А. Тарасевич), ПП «Агрофірма «РОСІЯ» (А.В. Гринь), ФГ «СВАМ» (В.О. Матросенков).

Район пишається і своїми знатними трудівниками сільського господарства, які прославили район.





ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ТОРГІВЛЯ

Промисловий потенціал району включає в себе одинадцять крупних промислових підприємств, які формують показник обсягу реалізації промислової продукції в районі: ЗАТ «Індустрія»; Підприємство Біленьківської виправної колонії № 99; ТОВ Компанія «Система»; Філія №4 ТОВ «Українська дистрибуційна компанія»; ТОВ НВО «Радуга»; ПП «ЕЛТІЗ»; ТОВ «ЕЛІЗ»; ПВП «Каскад – 2001»; ПП «Виробничо-комерційна фірма «Берегиня»; ТОВ «Альтернативна паливна компанія»; ТОВ «Металлоінвест».

Промислові підприємства займаються виробництвом вапна, запасних частин до сільськогосподарської техніки та товарів народного вжитку, лікєро-горілочних виробів, переробкою сої на олію, виробництвом електродвигунів, генераторів і трансформаторів, виробництвом виробів з деревини, виробництвом меблів та металевих конструкцій.

ТОВ «Компанія Система», яку очолює О.І. Мороз, динамічно розвивається і є одним з найбільших підприємств з переробки соєвих бобів в Україні.

Новий лікєро-горілочний завод «Хортиця» – це єдине підприємство України, зведене з «нуля» за унікальним проектом, на ретельно обраному місці.

ПП «ЕЛТІЗ», під керівництвом С.В. Арфаницького, посідає провідне місце серед виробників сухих трансформаторів і реакторів в Україні, СНД та інших країн світу.

Досить розвинена в районі мережа торгівлі: 26 продовольчих магазинів, 29 промислових магазинів, 113 магазинів змішаної торгівлі, 36 об'єктів ресторанного господарства та 74 кіоски, серед них Запорізька районна спілка споживчих товариств (райспоживспілка). Сьогодні до складу Запорізького РайСТ входять споживчі товариства «Світанок», «Каір», «Лотос», «Нептун», «Аю-Даг», «Реґіон», Запорізьке роздрібне торгівельне підприємство, Підприємство «Коопзаготпром» та 50



фізичних осіб - підприємців. Мережа споживчої кооперації Запорізького району налічує 72 об'єкти торгівлі. З них 8 магазинів - «Продовольчі товари», 49 - магазини ТПС, 12 - «Промислові товари» та 4 – об'єкти громадського харчування, які розташовані у 40 населених пунктах Запорізького району. Також здійснюється виїзна торгівля двічі на тиждень у 9-ти населених пунктах району, де відсутня стаціонарна торгова мережа. Це села: Дніпрові Хвилі, Крилівське, Долинівка, Новоселище, Ново-Вознесенівка, Ново-Дніпровка, Петропавлівка, Червоний Яр, Іван-Город.

Майже чверть століття Запорізьке районне споживче товариство очолює Чухрай Олексій Володимирович - почесний громадянин Запорізького району, член Ради Укркоопспілки.





ОСВІТА

Сьогодні освіта Запорізького району – це 23 заклади загальної середньої освіти, серед яких 4 навчально-виховних комплекси «школа I-III ступенів - гімназія» та 11 навчально-виховних комплексів «загальноосвітній навчальний заклад – дошкільний навчальний заклад», а також 12 закладів дошкільної освіти.

Найстарішим навчальним закладом в Запорізькому районі можна вважати Веселянський навчально-виховний комплекс. Веселянська школа була збудована в 1882 році державним діячем і меценатом Іваном Канкриним.

В середині XIX століття вже з'являються згадки про однокласну школу в с. Юльівка, а в 1889 році тут функціонувала одноштантна трикласна школа в глинобитному приміщенні, побудованому громадою.

У 1884 році за зібрані з народу гроші біля церкви було побудоване приміщення для школи в с. Наталівка. Як правило, дітей в таких школах навчали попи та дяки.

Більше ста років налічує історія Миколай-Пільського навчально-виховного комплексу. На початку XX сторіччя звели двоповерхову будівлю-красуню цього закладу німці-меноніти, які на той час мешкали в селі.

Також, одним із основних чинників всебічного розвитку, соціалізації, навчання та виховання школярів є позашкільна освіта. Позашкільна освіта Запорізького району представлена комунальними закладами «Центр дитячої та юнацької творчості» та «Запорізька районна комплексна дитячо-юнацька спортивна школа» Запорізької районної ради Запорізької області, в 45 гуртках та секціях яких займається близько 900 вихованців.

Науково-методичний супровід закладів освіти здійснюють комунальна науково-методична установа «Запорізький районний методичний кабінет» Запорізької районної ради Запорізької області та методичні кабінети відділів освіти територіальних громад.

Для супроводу інклюзивної освіти в районі створено комунальну установу «Інклюзивно-ресурсний центр» Запорізької районної ради Запорізької області.

Здобувачі освіти дошкільних закладів, закладів загальної середньої освіти, позашкільних закладів є активними учасниками та переможцями різних рівнів Всеукраїнських учнівських олімпіад, конкурсу-захисту робіт в Малій академії наук, творчих конкурсів та фестивалів, спортивних змагань.



Незяць, Лапенкових, Марченко, Ренгач, Литвинович, Чайковських, Репях, Вовк, Грибових, Висоцьких, Білошапка, Апостолових, Гльоза, Селіванових, Притул, Сюрмакових-Ралко, Мельник, Шишлових, Коса та інших.

Згадаймо також про тих, кого вже нема з нами: Дяченко Р.Т., Івашина В.С., Меркулов В.М., Макущенко А.М., Литвин К.М., Кузьменко В.П., Чередніченко О.С., Кондратенко Л.П., Заяц Р.І., Ручка М.В., Федай М.М., Юрочкіна О.В., Серга Н.І., Лютий І.М., Шолова Г.С., Сеценко С.І., Куцевол С.О., Єнальєва Л.В., Колесник Г.Г., Писанець М.І., Галкіна Т.І.

Гордістю Запорізького краю є навчальні заклади, які стали переможцями громадської Акції за підтримки Міністерства освіти і науки України «Кращі освітяни та науковці України», а саме: Балабинський навчально-виховний комплекс «школа I-III ступенів – гімназія «Престиж», Кушугумський навчально-виховний комплекс «школа I-III ступенів – гімназія «Інтелект» та Малокатеринівський навчально-виховний комплекс «школа I-III ступенів – гімназія





ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

Перша лікарня була заснована німцями-менонітами у 1885 році в колонії Розенталь (Канцерівка) у Канцерівській балці. У 1908-1909 роках ті самі німці – меноніти побудували будівлі лікарні, саме ті, в яких зараз розташовується Запорізька центральна районна лікарня.

До 1917 року в лікарні працювало: 5 лікарів, 4 фельдшери, 6 медичних сестер, 1 провізор. Була також ветеринарна лікарня.

Запорізький (сільський) районний відділ охорони здоров'я розпочав свою діяльність до війни та відновив її після звільнення м. Запоріжжя від німецько-фашистської окупації в листопаді 1943 року. В його відомстві знаходилися медичні заклади району.

У 1943 році відновила свою діяльність районна лікарня селища Верхня Хортиця. Її головним лікарем став військовий лікар, майор у відставці Борис Карлович Голле. Почала розширюватися мережа лікувальних закладів Запорізького району: в грудні 1943 року відкрито медпункт в селі Миколай-Поле; в 1944 - відкрито медичні пункти в селах Широке, Веселе, Мар'ївка, Федорівка, Августиївка, Павлівка і в радгоспі ім. Ворошилова; санітарно-епідеміологічна станція і дільнична лікарня в с.Біленьке; пологові будинки в селах Мар'ївка, Лукашеве; лікарська амбулаторія в с.Кушугум.

21 серпня 1946 року в районі відкрито першу дільничну лікарню в с. Миколай-Поле під керівництвом головного лікаря Марії Михайлівни Головань.

Згідно рішення Запорізького обласного виконавчого комітету від 10.11.1948 №84 при Верхньо-Хортицькій лікарні відкрито станцію швидкої допомоги.

У 1949 році головним лікарем районної лікарні став військовий лікар, хірург Олександр Петрович Нужний. З його допомогою в лікарні було відкрите перше в районі хірургічне відділення (завідуючий – Лука Йосипович Терехов).



За Наказом Президії Верховної Ради УРСР від 23.05.1969 селище Верхня Хортиця увійшло до складу м. Запоріжжя. З цього моменту Верхньо-Хортицька центральна районна лікарня Запорізького району отримала назву центральної лікарні Запорізького району. Очолив лікарню головний лікар – Віктор Михайлович Борисенко.

У 1996 – 1999 роках головним лікарем центральної районної лікарні працював Коваленко Петро Юхимович. У 1999 році

головним лікарем центральної районної лікарні було призначено Володимира Івановича Трунова. На даний час лікарню очолює професіонал своєї справи - Гудим Тетяна Вікторівна.

У 2013 році в зв'язку з реорганізацією галузі охорони здоров'я почалося розмежування первинного та вторинного рівнів надання медичної допомоги: з липня 2013 року почав працювати комунальний заклад «Запорізький районний центр первинної медико-санітарної допомоги» Запорізької районної ради Запорізької області. Протягом 2017-2018 років в зв'язку з децентралізацією та утворенням об'єднаних територіальних громад, в районі було зареєстровано ще три центра первинної медико-санітарної допомоги в Біленьківській, Долинській, Широківській ОТГ.

У 2011 році розпочалося будівництво поліклініки на 250 відвідувань в смт Кушугум. З лютого 2017 року філія повноцінно запрацювала, в чому є велика заслуга народних депутатів України, голови Запорізької облдержадміністрації К.І. Бриля, керівництва району.

Сучасна лікарня багата своїми кадрами – людьми, які присвятили своє життя справі служіння на благо здоров'я людей. В лікарні працювали та працюють представники медичних династій Терехових, Бейсових, Рижових, Науменко, Євченко, Хваліних, Коваленко, Лосевих, Красенькових, Горобченко, Твердих, Бєлай, Федько, Буйних, Кононових, Кічук, Бальченко, Бессікало, Ганцових...





КУЛЬТУРА

У Запорізькому районі завжди велику увагу приділяли саме культурному розвитку на селі. Майже при кожному колгоспі функціонував окремий заклад культури.

Відкриваючи сторінки культури з'явилися факти, що ще у 1919 році при маленькому сільбуді в с. Лукашеве були відкриті об'єднані бібліотека і театр. У бібліотеці було лише 353 екземпляри книг.

Одними з перших були засновані бібліотеки в селах: Веселе – у 1934 році, Мар'ївка – у 1938 році, Нижня Хортиця – у 1943 році (перша науково-технічна бібліотека), Нове Запоріжжя і Лукашеве – у 1944 році.

Перший клуб був збудований у 1936 році в с. Федорівка, також у 1936 році був відкритий клуб у с. Юльївка у будинку пана Маєвського. Очолив цей заклад культури Порожняк Б.М. На території селища Малокатеринівка паном Соколовим було побудовано школу, а в 1939 році це приміщення було переобладнано в будинок культури. У 1947 році був відкритий Нижньохортицький сільський клуб. Першою завідуючою клубом стала Карпенко Л.Г. В с. Широке з липня 1948 року було відкрито сільський клуб, який розміщувався в приміщенні колишнього німецького сільського клубу. У 1949 році був відкритий Долинський сільський клуб. Першим завідуючим клубом був Василенко М.П. Будинок культури в с. Біленьке був збудований в 1954 році. В народі його називали «Театр». Основним творчим колективом був драматичний гурток. Керувала гуртком Галко Г.Д. Новоолександрівський будинок культури було побудовано в 1957 році. У 1963 році був відкритий Новозапорізький будинок культури. Першим завідуючим був Білозьоров І.М. Миколай-Пільський сільський будинок культури зданий в експлуатацію в 1967 році. У 1967 році також був відкритий Розумівський будинок культури. Першим завідуючим був Бойко В.А. Раніше клуб у с. Лежине знаходився у будівлі теперішньої церкви, а бібліотека була на місці теперішнього відділення зв'язку, і лише у 1978 році радгоспом «Комінтерн» було побудовано теперішній будинок культури з приміщенням для бібліотеки.

Наразі центром розваг на території селища Кушугум є дві масові бібліотеки та селищний Кушугумський клуб. Бібліотека №1 розпочала роботу у 1950 році. Майже 40 років там працювала бібліотекарем Г.М. Давиденко.



При закладах культури працюють гуртки з різних напрямлень: танцювальні, вокальні, театральні, гуртки художньої творчості та хореографії.

На території району діє 4 музеї на громадських заставах: Розумівський, Лукашівський, Канівський та Степненський.

На території кожної сільської та селищної ради розташовані пам'ятники, меморіальні комплекси, Братські могили, пам'ятні знаки, присвячені подіям Другої світової війни, жертвам Голодоморів, встановлені меморіальні дошки на честь загиблих героїв АТО та Небесної Сотні. Є одна пам'ятка архітектури та містобудування – Садиба Міклашевського у с. Біленьке.

Найбільша кількість в області пам'яток археології налічується саме в Запорізькому районі - 1046 курганів.



Вагома частина праці в культурі району випало на родину Панькіних. Володимир Миколайович Панькін з 1982 року по 1994 рік працював директором Запорізького будинку культури, а з 1994 по 1998 роки - завідувачем відділу культури Запорізької райдержадміністрації. Заслужений працівник культури Ірина Анатоліївна Панькіна з 1982 року по 2002 рік працювала методистом Запорізького районного будинку культури, завідуючою відділом народної творчості Запорізького районного будинку культури, інспектором відділу культури, завідуючою та начальником відділу культури Запорізької райдержадміністрації.



ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ

В житті людини фізична культура і спорт виступають як необхідні елементи життя і діяльності, активні засоби формування людини, громади.

Ще задовго до створення району в життя українців увійшов фізкультурний комплекс «Готовий до праці та оборони». Він став базою для розвитку фізичної культури та спорту і в Запорізькому районі. Популярними були: футбол, волейбол, стрільба, легка та важка атлетика, велоспорт, боротьба.

Після 1950 року в районі було створено спортивне товариство «Колгоспник», яке потім перейменовано на «Колос».

Сільське спорттовариство «Колос» значно активізувало фізкультуру і спорт в районі. В 60-ті роки розквітає талант борця СРСР Геттуна Бориса, він підкорює всесоюзні вершини. У 1980 році на XXII Олімпійських іграх в Москві переможцем з естафетного бігу 4x100 м стала вихованка районної ДЮСШ Пророченко Тетяна.



Майже тридцять п'ять років поспіль опікується розвитком фізичної культури та спорту в Запорізькому районі Земляк М.М. - майстер спорту СРСР, багатократний чемпіон України з греблі на каное. Миколай Михайлович з 1985 року працював на посадах голови ФСК «Колос», начальника відділу сім'ї, молоді та спорту. За час своєї роботи виховав 8 майстрів спорту, 1 майстра спорту міжнародного класу, а головне – прищепив тисячам мешканців Запорізького району захоплення та повагу до здорового способу життя, фізичної культури та спорту.



На початку XXI століття сім'я Черепах з смт. Малокатеринівка захопилася гирьовим спортом. Дочка Вікторія – майстер спорту України міжнародного класу, чемпіонка світу. Мати, Любов Черепаха – багаторазова чемпіонка світу, заслужений майстер спорту України. Син - майстер спорту України.

Радує мешканців району своїми досягненнями, ще один майстер спорту міжнародного класу України з академічного веслування, мешканець с. Степне Олександр Надтока.

Наш район серед кращих команд з футболу в області.

Кращою командою цього року є «Колос» з смт Кушугум, а переможець Кубка району – «Дніпро» з с.Розумівка. Багато років серед кращих спортсменів-футболістів значаться: Сергій Настич, Олександр Козиряцький, Роман Моїсеєнко, Сергій Бронзюк, Микола Морозов, Сергій Першаков, Сергій Людва, Роман Крайній, Сергій Цегельник, Віктор Бриль, Олександр Висоцький, Віталій Гончаров, Геннадій Давидюк, Валентин Шевченко, Олександр Циганок, Володимир Кочубей, Валентин Хвостенко та інші.

Серед знакових змагань для району – змагання допризовників, легкоатлетична естафета для школярів «Шляхами війни», «Козацькі ігри», кубок районної газети «Червоний промінь» з футболу. Активно розвивається гирьовий спорт, тхеквандо, бокс.

У 1982 році була створена Біленьківська ДЮСШ, яку очолював В.П. Лендел. В школі налічувалось близько 800 вихованців та культувались такі види спорту, як гандбол, легка атлетика, шахи. Вихованці закладу були призерами обласних та республіканських змагань, призерами спартакіади школярів.



У 1994 році при відділі освіти Запорізької райдержадміністрації була створена ДЮСШ, яку очолив О.Ю. Висоцький. У 2008-2015 роках ДЮСШ очолювала Бикова М.Г. З 2015 року школу очолює О.І. Костенко. В КЗ «Запорізька районна комплексна ДЮСШ» Запорізької районної ради Запорізької області культивують такі види спорту: бокс, тхеквандо (ВТФ), футбол, міні-футбол. Тренерами-викладачами на кінець 2017 року підготовлено 5 спортсменів I юнацького розряду, 12 спортсменів II-III юнацького розряду, що свідчить про кваліфіковану роботу тренерів-викладачів, які забезпечують розвиток здібностей вихованців з обраного виду спорту.





БАЛАБИНСЬКА СЕЛИЩНА РАДА

До складу селищної ради входить 1 населений пункт: с-ще Балабине.

Орган місцевого самоврядування – Балабинська селищна рада Запорізького району Запорізької області.

Селищний голова – Сосунівський Володимир Сергійович.

Балабине – це селище міського типу Запорізького району Запорізької області. Балабине знаходиться на лівому березі річки Дніпро у верхів'ях Каховського водосховища. Від річки селище відокремлюють затоки Кушугум, Балабинська та інші затоки і озера. Попередні назви селища – Петрівка (1777 рік), Петрівське, Строганове, з 1917 року – село Балабине.

Свою першу назву – Петрівка – село отримало на честь сина поміщика Петра Балабина, командира одного із загонів морської піхоти часів кримських походів 1739 року. В середині XIX

століття село перейшло у власність графині Анни Дмитрівни Строганової. На карті село було позначено як центр волості – Петровське-Строганове. Свою нинішню назву Балабине отримало після 1917 року.

Головна особливість селища Балабине в його неповторності. З берегів річки відкривається чудовий краєвид – плавні, місце натхнення місцевих художників, фотографів та поетів. В околицях селища розташовано кілька курганів,

т.зв. Сиротиніних могил, в яких були знайдені поховання епохи бронзи, Скіфського часу, кочівників. На даний час у смт. Балабине розташовані два заклади освіти.

Балабинський комунальний дошкільний навчальний заклад «Теремок» відвідує 155 вихованців. Заклад постійно займає перші місця в районному конкурсі по підготовці до навчального року.



В Балабинському НВК «школа I-III ступенів – гімназія «Престиж» навчається 686 учнів. Приміщення гімназії відповідає всім стандартам для навчальних закладів – затишні класні кімнати, комп'ютерні класи, чудовий спортзал, спортивний майданчик. Однією з перших в області створена медіотека, впроваджене інклюзивне навчання. Всі класи оздоблені сучасною теле та комп'ютерною технікою. Завершуються роботи по термомодернізації приміщення.

У грудні 2018 року відбулося відкриття сучасного футбольного поля.

Велика увага приділяється розвитку культури та спорту. Функціонує Балабинський будинок культури та спорту, в якому створені всі умови для занять боксом, тхеквандо, важкою атлетикою, хореографією (обладнані ринг для боксу, танцювальна та тренажерні зали, які мають необхідний спортивний інвентар та тренажери). Працює селищна бібліотека.

В селищі працюють школа боксу «JEB», секція тхеквондо «Лідер», хореографічна студія «STAGE», студія спортивно-бального танцю «Фокстрот», студія малювання «7 чудес», театр вогню «Магай», студія прикладного мистецтва «Очманілі ручки», студія «Gold вокалу», гурт «Лебідоньки».

Щороку проводиться Всеукраїнський щорічний турнір «На призи селищного голови», в якому приймають участь більше 205 учасників. На території селища в центрі розташований Меморіал воїнам, загиблим в роки Великої Вітчизняної війни з вічним вогнем.

У селищі стрімко розвивається інфраструктура, покращуються умови життя. Фуціонують магазини, кіоски, кафе, ресторан, поштове відділення зв'язку, відділення Нової пошти, філія Ощадбанку, автозаправні станції, олійниця, готель, цех КП «Водоканал», ТОВ «Біозахист».

На території селища з 2018 року діє ініціативна Балабинська молодіжна рада. Команда молоді бере участь у всіх заходах, які проходять в селищі.

Селище Балабине – гордість Запорізького краю. Найбільшою окрасою селища є населення, бо саме люди роблять все те, що створено на території селища, живим і насиченим.





БІЛЕНЬКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА (ОБ'ЄДНАНА ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА)

До складу сільської ради входять 9 населених пунктів, серед яких найбільші с. Біленьке, с. Мар'ївка, с. Лисогірка.

Орган місцевого самоврядування – Біленьківська сільська рада Запорізького району Запорізької області.
Сільський голова – Зачепило Світлана Іванівна.

Село Біленьке було засновано на місці трьох козачих зимівників козака Коржана. У 1802 році губернатор М.П.Міклашевський купив у К.Розумовського в селі Камиші та містечку Білики 450 кріпаків і розселив їх у Біленькому, Розумовці та Мар'ївці.

Розвиток хліборобства, тваринництва, садівництва, виноградарства, шовкопрядіння, ткацтва, перші лікарня, школа, аптека – все це пов'язано з ім'ям першого губернатора Катеринославської губернії М.П. Миклашевського.

Господарства Біленьківської сільради, колгоспи та радгосп, були першими в державі повністю електрифікованими. Електрофікація виробничих процесів сприяла вирощуванню рекордних врожаїв рису та овочів, розвитку молочного тваринництва та втіленню у виробництво нової сільськогосподарської техніки. В селі Біленькому до 1936 року працювало два технікуми: плодоягідний (садиба Миклашевського) та сільськогосподарський, на базі ремісничого училища, відкритого Катеринославським земством ще у 1900 році.

У 60 роках ХХ століття починалася велика робота по зрошуванню земель – у Біленьківському колгоспі з 1964 по 1966 рік була введена в експлуатацію поливна система на площі 2400 га.

Саме в цей період проходить зміна поколінь. Трудову естафету у старшого покоління прийняли: Герой Соціалістичної Праці, директор радгоспу «Лисогірський» В.К.Ігнатенко, голова колгоспу ім. Ілліча Г.С.Ткаченко, голова колгоспу «Росія» О.І.Білий, голова рибколгоспу «Дніпро» С.С.Токовий, орденоносець, почесний громадянин Запорізького району голова колгоспу «Росія» М.А.Гринь.



Освіта громади представлена Біленьківською ЗОШ, Лисогірським та Мар'ївським НВК, вечірньою (змінною) школою та дошкільним КЗ «Веселка». В закладах освіти перебувають 835 учнів та 278 дошкільнят.

Здобутки громади у 2017 – 2018 роках в галузі освіти: завдяки акумулюванню всіх джерел фінансування в навчальних закладах працює 5 інклюзивних класів, придбано «Шкільний автобус», відкрито медіатеки у двох навчальних закладах, проведено реконструкцію системи опалення приміщення Біленьківського КНДЗ «Веселка», відкрито 5 перших класів по програмі «Нова українська школа», створено комунальну установу «Інклюзивно-ресурсний центр».

В галузі охорони здоров'я в Біленьківській громаді створено КНП «ЦПМСД», який у своєму складі має денний стаціонар, терапевтичне відділення, дві АЗПСМ, три ФП, допоміжний лікарсько – діагностичний підрозділ, до складу якого входять: гінекологічний, стоматологічний, фізіотерапевтичний та маніпуляційний кабінети.

В галузі культури в громаді функціонує 2 сільських будинки культури та 2 сільських клуби, 4 сільських бібліотеки, КЗ «Дитяча музична школа», для потреб якої придбано музичну апаратуру.

У 2017 році у Біленькому розпочала роботу Філія «Хортиця» ТОВ СП «НІБУЛОН».





ГРИГОРІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

До складу сільської ради входять 4 населених пункти, серед яких найбільші с. Григорівка, с. Веселянка. Орган місцевого самоврядування – Григорівська сільська рада Запорізького району Запорізької області.



Село Григорівка засноване на місці старовинного козацького зимівника Самарської паланки. Після зруйнування Запорозької Січі колишні козаки заснували «государеву слободу» Кінську, вона ж Кінсьководівка. При розподілі земель Запорозьких вольностей Кінсьководівка віддана Катериною II в рангову дачу князю Потьомкіну, а він, згодом, передав землі і людей своїй племінниці - графині К.В. Скавронській. Скавронська перейменувала Кінсьководівку в знак вдячності своєму дядькові на Григорівку.

За переписом 1886 року у селі Григорівка налічувалось 190 дворів, 1135 жителів. У Григорівці знаходилося волосне правління, церква, лікарня, три лавки, трактир, чотири рази на рік збирались ярмарки.

У часи СРСР у селі Григорівка знаходилась центральна садиба радгоспу «Шлях Леніна», який спеціалізувався на виробництві молока і вирощуванні овочів та зернових культур. На території першого відділення радгоспу працював консервний завод, майстерня по ремонту сільськогосподарської техніки, табір праці та відпочинку. У 1980 році в Григорівці збудована нова середня школа, у 1987 році — будинок культури.

Привертають увагу до села унікальні природні об'єкти, розташовані поблизу Григорівки. Савур-Могила — пагорб між селами Григорівка і Юліївка висотою 51 метр з пласкою, бідною на рослинність вершиною. Савур-Могила справляє враження міцного укріплення, а її правильна форма та тераса по периметру наштотувує на думку, що людина довершила те, що розпочала природа. Серед істориків та краєзнавців поширена думка, що битва руських дружин з монголо-татарами відбулась на кам'янистому березі річки Конки поблизу Савур-Могили.

Поряд з Григорівкою на березі Конки розкинулось заповідне урочище Пристіни, де поряд із лісовою дорогою знаходиться водойма з прозорою, блакитного відтінку, завжди холодною водою, відома як Панське озеро. За легендою, князь Потьомкін, коли став господарем цих земель, наказав спорудити озеро за формою сліду від свого чобота, тільки в 200 разів більше.



Село Веселянка розташоване на лівому березі річки Конки та служило природним кордоном між землями Запорозьких Вольностей та Кримського ханства, а пізніше - між територією Катеринославської і Таврійської губерній.

У другій половині XIX століття село Веселянка було центром Веселянської волості Мелітопольського повіту Таврійської губернії та налічувало 208 дворів, 1159 жителів. В селі знаходилися волосне правління, школа, лавка, цегельний завод. На території села Веселянки був розташований масток Веселе, який належав родині Канкринів. І.В. Канкрин зробив великий внесок у розвиток краю.



У 1882 році прийняла своїх перших учнів Веселянська школа, а в 1899 році розпочалось будівництво народного училища. У 1901 році народне училище №29 вже функціонувало. Населення Веселянської волості тривалий час залишалось без медичної допомоги, тому у 1902 році розпочато будівництво Веселянської земської лікарні. Нині в приміщеннях земської лікарні розташована Запорізька обласна туберкульозна лікарня.

Сьогодні територія Григорівської сільської ради поступово розвивається. На території працює два заклади освіти (Григорівський та Веселянський навчально-виховні комплекси), чотири заклади культури, два заклади охорони здоров'я.



ДОЛИНСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА (ОБ'ЄДНАНА ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА)

До складу сільської ради входять 9 населених пунктів, серед яких найбільші с. Долинське, с. Розумівка, с. Нижня Хортиця, с. Нове Запоріжжя.

Орган місцевого самоврядування – Долинська сільська рада Запорізького району Запорізької області.

Сільський голова – Федчук Богдан Михайлович.

Село Долинське (Нойостервік) було засноване у 1812 році. Нойостервік був розташований у долині, вздовж якої текла невеличка річка Рітч. На території Долинської сільської ради німцями-менонітами були засновані 4 села: Долинське (Нойостервік), Новослобідка (Розенгартен), Бабурка (Бурвальд), Нижня Хортиця (Нідер Хортиця).

Долинська сільська рада розпочала свою діяльність у грудні 1943 року після звільнення території Запорізького району від німецько-фашистських загарбників.

Головним виробничо-економічним об'єктом сільської ради був колгосп «Дружба», який неодноразово змінював свої назви, починаючи з 1944 року. За одержання високих врожаїв орденом Леніна нагороджені колгоспники П.А.Пожар, О.М.Комісаренко, Є.І.Серпокриленко, О.М.Гарус, П.Ф.Омельницький, Н.У.Грюкало, М.І.Бережна та інші. За післявоєнні роки урядовими нагородами відзначено 47 передовиків колгоспного виробництва.

Сучасну модернізацію сіл розпочав нинішній сільський голова. Влітку 2007 року розпочав роботу дитячий навчальний заклад «Мрія» для 80 дітей. Весною 2007 року висаджено парк біля дитячого садочка, встановлено дитячий ігровий майданчик, запущено в дію центральний водогін. У 2008 році завершено і введено в експлуатацію газовід всього села, зроблено ремонт фельдшерсько-акушерського пункту. 19 квітня 2008 року Архієпископ Запорізький і Мелітопольський Владика Григорій відкриває нову, збудовану у селі церкву Архистратига Михаїла, зведену на спонсорські кошти.

Село Розумівка розташоване у мальовничому місці на правому березі річки Дніпро. Заснована Розумівка у 1778 році, як ранговий маєток Олексія Разумовського, отриманий в дар від імператриці Катерини II, а на початку 19 ст. перейшла поміщику Миклашевському.

Розумівська сільська рада утворилась у 30-х роках ХХ ст. Їй підпорядковувались села Капустянка, Удільно-Миколаївське, Нижня Хортиця. Села Капустянка та Удільно-Миколаївське перестали існувати з 60-х років ХХ ст.



В селі є заклад дошкільної освіти «Казка», опорна школа загальної середньої освіти Розумівська школа, сільська бібліотека, будинок культури на 400 місць, амбулаторія загальної практики сімейної медицини.

Долинська об'єднана територіальна громада була утворена в серпні 2016 року внаслідок об'єднання двох сільських рад: Долинської та Розумівської. До ОТГ увійшло 9 населених пунктів: 7 - Долинської сільської ради і 2 - Розумівської сільської ради. Кількість жителів - 6184 особи.

На території громади функціонують: опорні заклади загальної середньої освіти – 2, заклади дошкільної освіти – 2, заклади культури – 14, центр первинної медико-санітарної допомоги – 1, фельдшерсько-акушерські пункти – 3, амбулаторії ЗПСМ -3. Знаходяться 5 закладів духовності.

На території Долинської сільської ради працює КП «Долинське комунально – господарське підприємство», яке надає населенню сільської ради послуги з водозабезпечення.

У грудні 2017 року був створений КЗ «Центр первинної медико-санітарної допомоги», який реорганізований у КНП «Долинський центр медико-санітарної допомоги», який забезпечує діяльність Долинської АЗПСМ, Розумівської АЗПСМ, Фельдшерського пункту с.Нижня Хортиця, ФП с.Бабурка, Новослобідкої АЗПСМ, ФАПу с.Нове Запоріжжя.

Дуже багато зроблено, але планів ще більше. Громада живе і розвивається!





КУШУГУМСЬКА СЕЛИЩА РАДА

До складу селищної ради входить 1 населений пункт: с-ще Кушугум. Орган місцевого самоврядування – Кушугумська селищна рада Запорізького району Запорізької області. Селищний голова – Загребельна Галина Олексіївна.

Кушугум – селище Запорізького району Запорізької області. Попередні назви селища – Кушегумівка (до 1780 року), до 1920 року - Велика Катеринівка. Кушугум знаходиться на березі Дніпра, південніше міста Запоріжжя. Через селище протікає річка Кушугум, що впадає в Дніпро. З берегів річки відкривається чудовий краєвид – плавні, місце натхнення місцевих художників, фотографів та поетів. Головна особливість селища Кушугум в його неповторності.

Виникла сучасна назва селища від назви ріки Кушугум. Припускають, що назва походить від тюркського слова КУЧУГУ – «дрібний пісок». Друга версія виводить назву від татарських слів КОШ – «стан», ЧУМИ – «птиця». Існують думки, що тюркське слово Кушугум – це місце злиття річок.

Територія, на якій розташоване селище Кушугум, в стародавні часи мала назву Дике поле. Половці, а пізніше кримські татари і турки вкрай спустошили його. В XVII– XVIII століттях ці землі переходять до складу земель Запорозької Січі. Отже, населений пункт заснований в 1760 році запорозькими козаками. З козацьких зимівників виникали окремі степові хутори. Селяни-втікачі і козаки займалися рибальством, скотарством, землеробством.

На даний час у селищі працюють 2 заклади освіти. Кушугумський комунальний дошкільний навчальний заклад «Ромашка» налічує 70 вихованців. Дітьми опікуються кваліфіковані спеціалісти.



На території селища Кушугум розташована чудова відремонтована школа - Кушугумський навчально-виховний комплекс «школа I-III ступенів – гімназія «Інтелект», де навчається 700 учнів. Побудована школа в 1952 році. В 2011 році була проведена комплексна реконструкція будівлі. Затишні класні кімнати, комп'ютерні класи, чудовий спортзал, спортивний майданчик та шкільна бібліотека (медіатека).

Навчально-виховний процес забезпечують 53 висококваліфіковані вчителі. Учні Кушугумського НВК вивчають поглиблено англійську мову, починаючи з першого класу. Також поглиблено вивчається математика, біологія, історія, інформатика, образотворче мистецтво.

Медичну допомогу в селищі надають спеціалісти філії поліклініки КЗ «Запорізька центральна районна лікарня» Запорізької районної ради Запорізької області. Будівництво велось з 2012 року по 2017 рік. Поліклініка розрахована на 250 відвідувачів. В наявності є кабінети лікарів-спеціалістів: невропатолога, кардіолога, окуліста, уролога, хірурга, отоларінголога, стоматолога, гінеколога, ендокринного терапевта та педіатра. Також працюють рентгенологічне відділення, відділення денного стаціонару, центральне стерилізаційне, кабінет УЗІ, ЕКГ, масажу, фізіотерапевтичний кабінет. Поліклініка має сучасну клініко-діагностичну лабораторію. Працює аптека.



На території Кушугумської селищної ради працюють дві масові бібліотеки. На території селища з 2017 року діє ініціативна, креативна Кушугумська молодіжна рада. Команда молоді бере участь у всіх заходах, які проходять в селищі. Веде свою активну діяльність первинна ветеранська організація смт Кушугум. Їх завдання полягає в піклуванні та наданні допомоги ветеранам селища Кушугум.

У селищі Кушугум розташована пам'ятка історії місцевого значення- «Братська могила радянських воїнів та пам'ятник воїнам-визволителям». У мирний час в селищі встановлений пам'ятник загиблим льотчикам.

У селищі стрімко розвивається інфраструктура, підвищується соціально-культурний побут та покращуються умови життя. Висаджений парк, встановлюються дитячі ігрові майданчики.

Селище Кушугум – гордість Запорізького краю. Найбільшою окрасою селища є населення, бо саме люди роблять все те, що створено на території селища, живим і насиченим.



МАЛОКАТЕРИНІВСЬКА СЕЛИЩА РАДА

До складу селищної ради входить 1 населений пункт: с-ще Малокатеринівка. Орган місцевого самоврядування – Малокатеринівська селищна рада Запорізького району Запорізької області. Селищний голова – Волик Людмила Анатоліївна.

Селище Малокатеринівка розташоване на лівому березі Каховського водосховища та поблизу гирла річки Кінської. Знаходиться в 18 км від міста Запоріжжя. Селище Малокатеринівка почало заселятися в 70-роки XVIII ст. козаками Запорозької Січі та стихійними переселенцями, зокрема у 1794 році сюди було переселено частину селян із села Турбаї Київського намісництва.

У 1777 році Катерина II надає під рангову дачу землі князеві Григорію Потьомкіну, серед них були й землі, на яких розташована сучасна Малокатеринівка. Князь Потьомкін дарує ці землі своїй небозі Катерині Скавронській.

У 1840 році Граф Канкрин Єгор Францевич – видатний державний діяч, з 1823 року міністр фінансів Російської імперії, придбав усі землі у спадкоємців Скавронської – Літто, а саме ті землі, які прилягли до річки, площею – 36 тис. десятин, де жило 2290 душ кріпосних селян, серед яких була і Малокатеринівка.

Неабиякою подією для села стало відкриття у 1874 році залізничної станції Краснокутівки (з 1901 року – Канкринівка).

У селищі працює ФАП, відділення зв'язку, АТС, аптека, 11 приватних підприємств. Є бібліотека з книжковим фондом 11994 екземплярів. Працює Будинок культури, в якому у 1975 році був створений фольклорний ансамбль «Тавричанка».



Саме цей колектив перший у Запорізькому районі, став подорожувати по Україні і брати участь у Всеукраїнських фестивалях.

Значною подією для селища стало відкриття школи 5 лютого 1892 року. Першим попечителем школи був дворянин С.В.Нечипоренко. У 1905 році частину земель Канкрин продав поміщику П.І.Соколову, та він збудував нову школу. Кількість учнів у 1908 році склала 165. Сьогодні НВК «Мрія» виповнилося 80 років. За період існування вийшло зі стін закладу понад три тисячі випускників. Із них 80 - нагороджені золотими та срібними медалями.

Селище по праву пишається своїми випускниками та жителями. Саме ці люди прославляли селище: Черненко Є.І. – нагороджена орденом Трудового Червоного Прапора, Черепаха Любов та Вікторія – рекордсмени світу з гирьового спорту.



Щоранку зустрічає своїх відвідувачів КДНЗ «Рукавичка». З перших днів заснування у садочку було до 20 діточок. Г.М. Терещенко – перша завідувача будинку для дітей. Їй було всього 14 років, освіта – 4 класи. Вона була і завідуючою, і вихователем, і кухарем, і медичною сестрою, і кочегаром.

У роки другої Світової війни селище знаходилося під окупацією німецьких військ з 05 по 14 жовтня 1943 року. 9 травня 1977 року відкрито Меморіал Слави – увіковічення подвигів воїнів 1941-1945 років.

Гордістю селища стало відкриття Меморіалу семи військовим льотчикам. Меморіал носить назву «Один клас – одно небо». Серед тих, хто наближав час Перемоги: Петро Кирилович Прочан – льотчик - винищувач; Михайло Федорович Мірошніченко загинув у 23 роки над Ладозьким озером; Веніамін Олександрович Бражник – служив у штурмовій авіації військово-повітряних сил; Микола Андрійович Савченко – льотчик - винищувач; Яків Лукич Різник – служив у 16-й гвардійській армії; Олексій Захарович Куркула, а також людина трагічної й героїчної долі, наш земляк – Герой Радянського Союзу Михайло Ілліч Коса. Документи свідчать: «За весь період бойових дій на фронті другої Світової війни Коса М.І. здійснив 375 бойових вильотів, провів 113 повітряних боїв. При цьому особисто збив 7 бомбардувальників та 8 винищувачів». У 1946 році йому було присвоєно звання Героя Радянського Союзу з врученням медалі Золота Зірка. Малою батьківщиною цих героїв була саме Малокатеринівка.



МИКОЛАЙ-ПІЛЬСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

До складу сільської ради входять 8 населених пунктів, серед яких найбільші с. Миколай - Поле, с.Новопетрівка.

Орган місцевого самоврядування – Миколай-Пільська сільська рада Запорізького району Запорізької області. Сільський голова – Шаповалов Тимофій Миколайович.

Землі, на яких розташоване село Миколай-Поле, до 1861 року належали поміщику – графу Коскулю. Після ліквідації кріпосного права поміщик Коскуль продав ці землі німецьким поміщикам, які проживали в селищі Верхня Хортиця. В кінці ІХ століття німці, вихідці з Верхньої Хортиці, поселились на території села. У 1917 році була створена сільська рада, першим головою якої був Г.Я. Андрес (юрист за освітою). Після початку другої Світової війни 16 серпня 1941 року село було тимчасово

окуповано фашистами. У 1943 році мирне німецьке населення було виселено, а колгоспи розорені. У жовтні 1943 року село було звільнено Радянською Армією.

Після звільнення від загарбників відкрилась початкова школа, потім – семирічка, пізніше - повна середня школа. На території села знаходилась дільнична лікарня, пізніше амбулаторія, яка діє до сьогодні. У селі працювало поштове відділення, аптека. У 1963 році налічувалось 415 дворів і 970 осіб населення, сьогодні – 400 дворів і 982 осіб населення.

На території сільської ради працює сільський будинок культури, бібліотека, школа з двома дошкільними групами, 4 магазини, фермерські господарства. На території Миколай-Поля менонітська община створила молочну ферму – товарний комплекс Геррі Верхуга.



На даний час на території сільської ради розташовані 2 заклади освіти - Миколай – Пільський НВК (127 учнів) та Новопетрівський НВК (129 учнів).

Дітьми опікуються кваліфіковані спеціалісти.

Медичну допомогу жителям сільської ради надає Миколай-Пільська амбулаторія загальної практики – сімейної медицини. Приміщення амбулаторії було збудовано в 1960 році. У 2018 році проведено капітальний ремонт даху та приміщень амбулаторії, заведено водопостачання та збудовано каналізацію. Зараз амбулаторія зустрічає своїх пацієнтів охайною. Приміщення Новопетрівського ФАПу збудовано в 1960 році. В 2017 році було проведено ремонт даху та приміщень.

На території сільської ради працюють два заклади культури: Миколай – Пільський сільський будинок культури та Новопетрівський сільський клуб - бібліотека. У селах Миколай – Поле та Новопетрівка розташовані пам'ятки історії місцевого значення - «Братська могила радянських воїнів та пам'ятник воїнам-визволителям», скорботна мати. У 2018 році проведено капітальний ремонт пам'ятника загиблим воїнам в роки Великої Вітчизняної війни в селі Миколай – Поле.

У селі стрімко розвивається інфраструктура, підвищується соціально-культурний побут та покращуються умови життя. Встановлюються дитячі ігрові майданчики.

У селі стрімко розвивається інфраструктура, підвищується соціально-культурний побут та покращуються умови життя. Встановлюються дитячі ігрові майданчики.





НАТАЛІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

До складу сільської ради входять 5 населених пунктів, серед яких найбільші с. Наталівка, с. Лежине. Орган місцевого самоврядування – Наталівська сільська рада Запорізького району Запорізької області. Сільський голова – Гурицький Володимир Едуардович.

Наталівська сільська рада була утворена в 1939 році. В 1954 році відбулося об'єднання Наталівської та Степненської сільських рад в Наталівську сільську раду з центром в селі Наталівка. У 1976 році Степненська сільська рада знову стала самостійною.

Територія сільської ради знаходиться на північному сході Запорізької області та Запорізького району. Межує по району з Новоолександрівською та Степненською сільськими радами.

Має рівнинну місцевість, розміщена на Придніпровській низовині. По території села протікає річка Мокра Московка.

На території сільської ради працюють такі сільськогосподарські підприємства – ТОВ «Інтер», агрофірма «Нива», СФГ «Лещенко», ФГ «Тюльпан», ПП «Агро 2000».

У різні роки за високі показники праці в сільському господарстві були відзначені високими державними нагородами жителі Наталівської сільської ради – ланкова Гривцова Марія Андріївна (Герой Соціалістичної Праці), механізатор Проценко Іван Григорович (кавалер ордена Трудового Червоного Прапора), механізатор Степанковський Микола Петрович (кавалер ордена Трудової Слави I та II ступенів), доярка Остра Людмила Іванівна (грамотами Верховної Ради України).

Продукти харчування та господарські товари у великому асортименті пропонують жителям Наталівській сільської ради СТ «Лотос», приватні підприємці О.В.Шульгай, В.А.Голубятник, І.А.Калина, Л.І.Цаприка.



На території Наталівської сільської ради знаходяться Лежинський та Наталівський НВК. Усе своє життя вихованню підростаючого покоління присвятили педагоги – Прус Марія Іванівна, Золотаренко Юлія Іванівна, Білошапка Юлія Тимофіївна, Мала Надія Степанівна, Тонконог Тамара Григорівна, Савелко Людмила Вікторівна.

На території Наталівської сільської ради знаходяться три медичних заклади – Наталівська та

Лежинська амбулаторії, Новостепнянський ФАП та відділення швидкої допомоги в селі Лежине. Більше сорока років пропрацювали медичні працівники – фельдшер Губацький Павло Дмитрович, фельдшер Лапіна Надія Кас'янівна, медична сестра Піняжина Людмила Іванівна, лікар Кононенко Лідія Михайлівна.

На території сільської ради функціонують два сільських клуби – Наталівський та Лежинський. При Лежинському СБК працює дитячий танцювальний колектив «Каприз» та два вокальних колективи - «Колорит» і «Світлиця». При Наталівському СБК працює вокальний колектив «Наталочка».



Соціальні послуги людям похилого віку та інвалідам надають соціальні працівники - Дудник Ольга Володимирівна та Войко Ніна Іванівна. Особливу увагу в роботі із соціального захисту дітей – сиріт та дітей із багатодітних родин надає соціальний фахівець Клименко Олеся Вікторівна.



Коли нависла загроза над цілісністю нашої держави – більше сорока патріотів – жителів Наталівської сільської ради пішли захищати Україну. Відзначені державними нагородами Соколов Андрій Іванович та Лоцман Анатолій Іванович (посмертно).



НОВООЛЕКСАНДРІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

До складу сільської ради входять 3 населених пункти: с. Новоолександрівка, с. Юльівка, с. Новооленівка.

Орган місцевого самоврядування – Новоолександрівська сільська рада Запорізького району Запорізької області.
Сільський голова – Корнієнко Олександр Юрійович.

Село Новоолександрівка засноване німцями-колоністами, які були лютеранами, в 1879 році (за іншими даними в 1869 році) як село Поди. В 1914 році перейменоване в село Олександрталь. В 1932 році отримало теперішню назву Новоолександрівка. Поселення майбутньої Юльівки з'явилися на лівому березі річки Конки нижче села Веселянка близько 1700 р.

На території сільської ради функціонують Новоолександрівська загальноосвітня школа I-III ступенів, Юльівський навчально-виховний комплекс та Новоолександрівський комунальний дитячий дошкільний заклад «Калинка».

На території сільської ради функціонують Новоолександрівська амбулаторія загальної практики сімейної медицини та Юльівський фельдшерський пункт, які повністю забезпечені кадрами. При наданні медичної допомоги застосовуються стандарти надання медичної допомоги. Пріоритетами роботи закладів охорони здоров'я є:

- покращення роботи із профілактики захворюваності серед мешканців громади;
- пропаганда здорового способу життя.

Культурні потреби населення сільської ради задовольняють Новоолександрівський будинок культури, Новоолександрівська сільська бібліотека, Юльівський сільський клуб, Юльівська сільська бібліотека. Поряд з Юльівською бібліотекою у 2013 році відкрито музей-вітальню «Твого народу - ремесло».



У музеї зібрані старовинні речі односельців, посуд, рушники (найстаріший - 1905 року, його подарувала вчитель-пенсіонер Світилко Н.М., це робота її бабусі) та інші роботи майстринь.

На території села Новоолександрівка знаходиться братська могила, в якій поховано бійців, що загинули за визволення м.Запоріжжя і села Новоолександрівка від німецько-фашистських загарбників.

Встановлено пам'ятний знак на місці загибелі Героя Радянського Союзу Полякова. Поляков Михайло Павлович народився в 1923 році в Тамбовській області. Він був рядовим 453 стрілецького полку 78 Запорізької дивізії. Свій бойовий шлях почав з 12 березня 1942 року.

18 жовтня 2016 року відбувся урочистий мітинг, присвячений відкриттю відреставрованої братської могили в с.Юльівка, де поховані 215 воїнів, які ціною власного життя звільнили село від фашистів у роки Другої світової війни.

На честь Литвин Катерини Миронівни на фасаді Юльівської школи була встановлена меморіальна дошка. К.М. Литвин - заслужений вчитель України, працювала у навчальному закладі 60 років, з них - 50 - директором. Урочисте встановлення дошки відбулося 4 жовтня 2016 року.

У селах сільської ради стрімко розвивається інфраструктура, підвищується соціально-культурний побут та покращуються умови життя. Висаджуються зелені насадження, розбиваються клумби, ремонтуються дороги, встановлюються дитячі ігрові майданчики.

Найбільшою окрасою Новоолександрівської сільської ради є його жителі, бо саме вони варті гарних та квітучих сіл, які завжди були окрасою нашої України.





СТЕПНЕНЬСКА СІЛЬСЬКА РАДА

До складу сільської ради входять 3 населених пункти: с. Степне, с. Шевченківське, с-ще Ростуще.

Орган місцевого самоврядування – Степненська сільська рада Запорізького району Запорізької області.

Сільський голова – Любименко В'ячеслав Михайлович.

Село Степне утворилося у 1790-1810 роках, це були невеличкі хутори Циганівка та Косина. Були вони заселені кріпосними селянами, яких подарували своїм дітям батьки нареченого з Полтавщини і нареченої з Харківщини, вільними поселенцями з Чернігівщини та Сумщини. Хутори росли та розвивалися, з часом об'єдналися та утворилося село Степне.

Село Шевченківське утворилося у 1925 році, населенням цього хутору були переселенці із сіл Григорівка та Веселянка, власником хутору був поміщик.

Село Ростуще утворилося у 1946 році. Через село проходить Придніпровська залізниця та розташована залізнична станція Ростуще.

На даний час на території Степненської сільської ради у с. Степне розташовані 2 заклади освіти - Степненський комунальний дошкільний навчальний заклад «Сонечко», Степненська загальноосвітня школа I-III ступенів. Школа налічує 177 учнів, побудована в 1974 році. Затишні класні кімнати, комп'ютерний клас, чудовий спортзал, бібліотека. Навчально-виховний процес забезпечують 17 висококваліфікованих вчителів. Учні Степненської ЗОШ поглиблено вивчають англійську мову з першого класу.



Також поглиблено вивчається математика, біологія, історія, інформатика. Учні мають змогу вивчати дві іноземні мови: англійську та німецьку.

У Степненській ЗОШ створено парламент – орган учнівського самоврядування. Учні мають змогу відвідувати різноманітні шкільні гуртки. На базі Степненської ЗОШ працює спортивний гурток «Спас-Вихлист».

Медичну допомогу на території сільської ради надає Степненська амбулаторія загальної практики - сімейної медицини. Очолює Степненську АЗПСМ головний лікар Пруднікова Анастасія Сергіївна. В амбулаторії працює аптечний пункт. В с. Шевченківське працює фельдшерський пункт.

На території Степненської сільської ради з 1990 року повноцінно функціонує Степненський будинок культури, Степненська сільська бібліотека, Шевченківський клуб та бібліотека, історико-краєзнавчий музей. У селі веде свою активну діяльність первинна ветеранська організація с. Степне. Її завдання - надання допомоги ветеранам с. Степне, с. Ростуще та с. Шевченківське.

В селі проживає гордість громади Олександр Надтока – заслужений майстер спорту України з академічного веслування; багаторазовий чемпіон України; срібний призер чемпіонату Європи-2012; срібний призер Універсіади у 2013 році; який за високі досягнення був нагороджений орденом Данила Галицького у 2013 році; у 2014 році увійшов в основну четвірку України; чемпіон світу, чемпіон Європи у 2014 році, віце-чемпіон Європи у 2015 році; учасник Всесвітньої універсіади 2015 року (II місце); фіналіст Олімпіади в Ріо-де-Жанейро; бронзовий призер чемпіонату світу 2018 року.

У с. Степне та с. Шевченківське розташовані пам'ятки історії місцевого значення - «Братська могила радянських воїнів та пам'ятник воїнам-односельцям».





ШИРОКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА (ОБ'ЄДНАНА ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА)

До складу сільської ради входять 28 населених пунктів, серед яких найбільші с. Широке, с. Веселе, с. Лукашеве, с. Володимирівське, с. Сонячне, с-ще Відрадне, с. Августинівка.

Орган місцевого самоврядування – Широківська сільська рада Запорізького району Запорізької області.

Сільський голова – Коротенко Денис Олександрович.

На сході територію громади омиває р. Дніпро, загальна довжина берегової лінії становить майже 40 км. Протяжність території від крайньої північної до крайньої південної точки – майже 29 км, з півдня на схід – 22 км.

Датою утворення Широківської об'єднаної територіальної громади вважається 13 жовтня 2016 року, коли рішенням сесії було остаточно проголошено об'єднання 28 сіл у складі 6 сільських рад в одну громаду.

Освіта. Для забезпечення повної загальної середньої освіти на території громади працюють 6 шкіл (5 закладів загальної середньої освіти та 1 навчально-виховний комплекс), у яких

навчаються 779 учнів: Августинівський ЗЗСО, Відраднівський ЗЗСО, Володимирівський ЗЗСО, Широківський ЗЗСО, Петропільський ЗЗСО (який є опорним навчальним закладом) та Лукашівський НВК. При кожному ЗЗСО діє дошкільна ланка освіти. Для забезпечення умов здобуття освіти та всебічного розвитку дітей з особливими потребами в громаді діють 11 класів інклюзивного навчання.

Медицина. Для якісного надання медичних послуг населенню в Широківській громаді працює комунальне некомерційне підприємство «Центр первинної медико-санітарної допомоги «Сімейний лікар». Йому підпорядковані 5 амбулаторій загальної практики-сімейної медицини (Відрадненська, Володимирівська, Лукашівська, Петропільська, а також амбулаторія №1 загальної практики-сімейної медицини в м. Запоріжжі); 2 фельдшерсько-акушерські пункти (Августинівський, Широківський); 7 фельдшерських пунктів (у селах Веселе, Дніпрельстан, Зеленопілля, Малишівка, Привільне, Привітне, Ручаївка).



ненський, Лукашівський, Ручаївський, Широківський) та 6 бібліотек (у селах Августиніка, Веселе, Відрадне, Володимирівське, Зеленопілля, Широке), при яких діють 23 гуртки та секції різного творчого спрямування – вокальні, театральні, танцювальні, літературні та художні. При Лукашівській сільській бібліотеці працює музей на громадських засадах. На базі Широківського будинку культури діє молодіжний Space HUB.

Туристичний потенціал. На території громади розміщуються ландшафтні заказники місцевого значення – об'єкти природно-заповідного фонду: «Балка Хуторська» (на північ від села Сонячне, площа – 7 га), «Балка Гадюча» та «Володимирівський заказник» (біля села Володимирівське, 16,8 га і 18 га, відповідно), «Балка Малишевська» (на схід від с. Малишівка, 49 га), «Томаківський заказник» та «Балка Ручаївська» (в околицях с. Ручаївка, 78,8 га та 112,6 га, відповідно). «Балка Лукашева» біля с. Малишівка має статус комплексної пам'ятки природи місцевого значення (загальна площа – 46 га). У межах громади діють два об'єкти зеленого туризму – центр зеленого туризму «AQUAZOO-Петрополь» і фермерське господарство «Широкий простір 2008». Кемпінги та будинки відпочинку займають 109 га.





ЗАПОРІЗЬКА РАЙОННА РАДА

Запорізька районна рада Запорізької області є органом місцевого самоврядування, який представляє спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ Запорізького району Запорізької області у межах повноважень, визначених Конституцією України, Законами України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про статус депутатів місцевих рад», Європейською хартією місцевого самоврядування та іншими нормативно-правовими актами.

Склад Запорізької районної ради становить 34 депутати, які обираються терміном на 5 років. Районну раду очолює голова, який обирається районною радою з числа депутатів.

У різні роки районну раду очолювали:

Максютенко Ю.Х.,
Захаров Д.Е.,
Коханій А.А.,
Придатко Г.С.,
Гоменюк І.А.,
Бончик В.М.,
Семеренко С.В.,
Панькін В.М.,
Полунін О.М.



З 2015 року районну раду очолює Анатолій Миколайович Шевчишин

ЗАПОРІЗЬКА РАЙОННА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

Запорізька райдержадміністрація є місцевим органом державної влади в Україні, в межах своїх повноважень, визначених Конституцією України та Законами України «Про місцеві державні адміністрації», «Про державну службу» втілює державну політику на території Запорізького району, забезпечує його соціально-економічний та культурний розвиток, а також реалізує повноваження, делеговані їй Запорізькою районною радою Запорізької області.

Чисельність працівників райдержадміністрації складає 126 одиниць, у тому числі державних службовців – 114. До структури райдержадміністрації входять: апарат (складається з 5 відділів), 3 управління, 7 відділів та служба у справах дітей.

Відповідно до Закону України «Про місцеві державні адміністрації» райдержадміністрацію очолює голова. З 1992 по 2002 рік Представником Президента України та головою райдержадміністрації призначався І.А. Гоменюк, з 2002 по 2005 роки та з 2014 по 2015 роки районну державну адміністрацію очолював С.В. Семеренко, з 2005 по 2009 роки – О.Л. Олійник, з 2009 по 2010 роки – І.А. Лісогор, з 2010 по 2011 роки – С.М. Бойченко, з 2012 по 2013 роки О.М. Полунін, з 2013 по 2014 роки – О.В. Чухрай, у 2016 році – В.В. Щербина.

З 2016 року Запорізьку районну державну адміністрацію очолює Анатолій Григорович Васюк.



ЗАПОРІЗЬКЕ ПРИМІСЬКЕ ОБ'ЄДНАНЕ УПРАВЛІННЯ ПЕНСІЙНОГО ФОНДУ УКРАЇНИ В ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ

Є органом виконавчої влади, який забезпечує призначення, перерахунок та виплату пенсій понад 28 тис. мешканцям Запорізького та Вільнянського районів Запорізької області. Ефективну роботу Фонду забезпечує 51 фахівець. У період з 1995 по 2017 роки управління Пенсійного фонду України в Запорізькому районі очолювала Сироватко Л.І., з 2017 року реорганізованим Запорізьким приміським об'єднаним управлінням Пенсійного фонду України в Запорізькій області керує Галіна О.О.



ЗАПОРІЗЬКА РАЙОННА ФІЛІЯ ЗАПОРІЗЬКОГО ОБЛАСНОГО ЦЕНТРУ ЗАЙНЯТОСТІ

Є державною установою, до завдань якої належить вирішення питань, пов'язаних з регулюванням зайнятості населення, професійною орієнтацією, працевлаштуванням, соціальною підтримкою тимчасово непрацюючих громадян. Колектив філії налічує 8 фахівців. З липня 2018 року філію очолює Яковлева О.В.



УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОЇ КАЗНАЧЕЙСЬКОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ У ЗАПОРІЗЬКОМУ РАЙОНІ ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

Є органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у сферах казначейського обслуговування бюджетних коштів, бухгалтерського обліку виконання бюджетів. У період з 1996 по 2004 роки управління очолювала Белан Л.Г., з 2011 року Управлінням Державної казначейської служби України у Запорізькому районі Запорізької області керує Бровко А.В.



ВІЛЬНЯНСЬКЕ УПРАВЛІННЯ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ ДФС У ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ

Державна податкова інспекція у Запорізькому районі Запорізької області була створена в 1990 році, яку очолила Шпаченко К.М. В період з 1990 по березень 2017 років керівниками були: Біскупська О.І., Фарина Ю.П., Вагілевіч А.А., Криволап Ю.М., Волошин С.К., Матвійчук О.А., Міюц О.О., Зарецька Ю.В.

З липня 2016 року Державна податкова інспекція у Запорізькому районі увійшла до складу Вільнянської ОДПІ, яку в подальшому було реорганізовано у Вільнянське управління Головного управління ДФС у Запорізькій області. Сьогодні управління працює під керівництвом Сімакової І.О. Склад управління становить 45 фахівців.



ЗАПОРІЗЬКЕ РАЙОННЕ ВІДДІЛЕННЯ ПОЛІЦІЇ ДНІПРОВСЬКОГО ВІДДІЛУ ПОЛІЦІЇ ГУНП В ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ

Штатна чисельність співробітників Запорізького РВП ДВП ГУНП в Запорізькій області становить 114 осіб, з них фактична чисельність становить 83 співробітника, включно з вільним наймом та керівним складом РВП. В різні роки районний відділ очолювали Куньов Д.Д., Московка О.З., Сінченко А.І., Заболотній А.М., Лось П.П., Луньов О.А., Савчук В.А., Лезінський А.А., Ломейко В.І., Гвай М.О., Овчинников Р.В., Капітан А.О. У 2018 році начальником районного відділення поліції був призначений полковник поліції Черніков М.В.



ЗАПОРІЗЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСТІ

Склад Запорізького районного суду Запорізької області становить 23 працівника суду та 6 суддів (Яркіна С.В., Громова І.Б., Ачкасов О.М., Мінгазов Р.В., Нікітін В.В. та Сакоян Д.І.). Запорізький районний суд очолює голова суду. У період з 2008 по 2016 роки головою суду був Галянчук М.І. 30 жовтня 2016 року головою суду була обрана суддя Яркіна С.В.

ЗАПОРІЗЬКЕ РАЙОННЕ УПРАВЛІННЯ ГОЛОВНОГО УПРАВЛІННЯ ДЕРЖПРОДСПОЖИВСЛУЖБИ В ЗАПОРІЗЬКІЙ ОБЛАСТІ

Є органом виконавчої влади, який реалізує державну політику у галузі ветеринарної медицини, сферах безпеки та окремих показників якості харчових продуктів, ідентифікації та реєстрації тварин, санітарного законодавства. Начальником районного управління Держпродспоживслужби працює Шостак В.Л. Запорізьку районну державну лікарню ветеринарної медицини Запорізького району очолює Луціков В.М.





РАЙОННА ГАЗЕТА «ЧЕРВОНІЙ ПРОМІНЬ»

Перший номер газети Запорізького району вийшов 6 серпня 1939 року під назвою «За більшовицькі колгоспи» тиражем 500 екземплярів. З цієї назвою районка жила до 13 вересня 1952 року.

І з перших днів свого існування цей місцевий інформаційний вісник набув досить важливого значення. Недарма ж кажуть: спочатку було слово. І це слово об'єднувало, агітувало, пропагувало історію району, його людей. Газета невтомно, номер за номером, відливала у рядки справжній літопис нашого району.

Після, до 10 травня 1962 року виходила як «Зоря комунізму». У період укрупнення районів мала назву «Дніпровські вогні». З першого квітня 1965 року районна газета дістала нинішню назву «Червоний промінь», з якою і виходить ось вже більше, як півстоліття.

Історія району навки закарбована на поживклих сторінках газети, всі номери якої зберігаються в обласному та редакційному архівах. Колективізація, репресії, війна, розруха й голод, відбудова народного господарства, роки Хрущовської відлиги, застійні часи, епоха перебудови, демократизації і гласності, становлення України як держави, Майдани, агресія з боку Росії і відстоювання незалежності нашої країни - все це знайшло відображення у скромному районному виданні.

З перших днів газету робили особистості. Першим редактором був Микола Іванович Киценко, після війни газету очолив фронтовик Віктор Максимович Шепель. З 1965 року – Григорій Федосійович Кузьменко, який очолював районку 26 років поспіль. Свої добрі імена в історії газети залишили журналісти В.П.Таран, Г.Т.Таран, Р.Г.Логанова, М.Ф.Степановська, Л.М.Недоморацька, Л.В.Якименко, О.І.Нарушевич, М.Д.Шумілов, В.В.Гетало, В.М.Таранець, Т.Г.Гез, Н.М.Пушнова.



Сьогодні очолює районку Якименко Ольга Григорівна.

Кожній людині властива любов до своєї родини, батьківської домівки, рідної землі. Споконвіку притаманні ці якості й нашим землякам. Свою любов вони висловлювали, розповідаючи про історію рідного Запорізького району. Поступово створювався нерозривний ланцюжок традиції та пам'яті, який поступово стає основою народного буття. Вироблявся механізм передачі та збереження історичної традиції від одного покоління до іншого. Ми повинні пам'ятати, тих хто своїми руками творив історію, стояв на початку становлення та поступового зміцнення нашого Запорізького району.

Над випуском цієї брошури працювали

КЕРІВНИЦТВО ЗАПОРІЗЬКОГО РАЙОНУ



Голова Запорізької районної державної адміністрації Запорізької області Анатолій Васюк	Перший заступник голови Запорізької районної державної адміністрації Запорізької області Світлана Чудеснова	Заступник голови Запорізької районної державної адміністрації Запорізької області Тетяна Рогач	Керуючий справами Запорізької районної державної адміністрації Запорізької області Володимир Макущенко	Голова Запорізької районної ради Запорізької області Анатолій Шевчишин	Заступник голови Запорізької районної ради Запорізької області Сергій Бурма
--	---	--	--	--	---

РЕДАКЦІЙНА КОЛЛЕГІЯ

Володимир Макущенко, Сергій Бурма, Ірина Гемська, Любов Панічук, Ольга Якименко, Олена Матвійченко, Людмила Волик, Тетяна Гудим, Алла Іванова, Петро Кралев, Борис Коношенко, Володимир Козиряцький, Ольга Костенко, Марія Марченко, Людмила Пятковська, Віктор Скловський, Наталія Стіна, Віктор Тютюма, Тетяна Чудновська, Микола Земляк, Марина Холод

Редакційна група вдячна сільським/селищним головам, сільським головам об'єднаних територіальних громад, керівникам відділів апарату та структурних підрозділів райдержадміністрації, установ району, колективу педагогів Балабинського НВК «Престиж», особливо заступнику голови районної ради Сергію Ігоровичу Бурмі, Малокатеринівському селищному голові Людмилі Анатоліївні Волик, історик та краєзнавцю Петру Івановичу Кралеву, керівнику ТОВ «Валена» Володимирі Івановичу Козиряцькому, ветерану Людмилі Лукінічній Пятковській, головному редактору районної газети «Червоний промінь» Ользі Григорівні Якименко та всім небайдужим, хто долучився до підготовки матеріалів видання.